346

தேதி: 1.11.63.
ஓலைச் சுவடியின் பெயர்: "வைத்திய முறை அட்டவணை-கட்டு. 3"
உரிமையாளரின் பெயர்: எஸ்.ஆர்.பஞ்சாட்சரம்,
இடம்:- சிவதாபுரம்; சேலம்.

346

****

1. ஆதியந்த மேக நிறைந்த சட்டை நாதர் அன்பான சீடனென்றே பிள்ளையாகி
சோதியந்தத் துள்ளிருக்குங் கூடரைப் போற்றி சுந்தரரென்றே பெரு மிட்டாரெங்கள்
நாதாந்தத் திருமூலர் பின் க்கீசர் நாதரகத் தீசர் பாதம் போற்றியே தான்
மே னியிலன்புடனே வாதம் பார்த்தேன் வேதாந்தச் சிற்பரை தாள் காப்பதாமே.

2. காப்பதற்குச் சித்தரிடஞ் சென்றோர்க் கெல்லாம் கருணை பெருஞ் சித்தி யுண்டாங் கலையெல்லாந் தான்
கூற் பரிந்து யோக விதி யரிவனல்லாற் கோடான கோடி வித்தை வாதஞ் செய்வான்
யேற்கையுடன் புறணந்தை நோக்கச் செய்வான் நிற்வாத தீட்சை விதி கற்க வேணும்
மாற் பனத்துக் கழிவில்லா சித்தவொளகாசந் தனை யரிந்தோன் வாதியாமே.

3. ஆமப்பா அண்டத்தால் கோடி வித்தை யாடலாம் பிண்டத்தால் கோடி வித்தை
வேமப்பா வெடிச் சத்தங் கண்டபோதே விசையான சந்திர ப்பதாச்சு
போமப்பா காரத்தின் சாரவித்தை போக ரிந்தால்வன் வாதி சித்தயோகி
நாமப்பா கை முறையாய்ப் பாடிப் போட்டோம் நலமாக ஒரு நூற்றுப் பத்து முற்றே.

4. பத்தி முத்தியாக வொரு மனமே வேணும் பதறமல் வாத வித்தை செய்ய வேணும்
சித்தி பெற்று உடலப்பா யிருக்க வேணும் சிகமெல்லா மொன்றுயிலை யென்ன வேணும்
கற்தனிட பதம் போற்றி யிருக்க வேணும் கற்பமுண்டு யோகத்திலிருக்க வேணும்
சத்தியடி முடிகள் நிரை யறிய வேணும் சட்டை முனி நூலறிந்தோன் வாதியாமே.

5. வாதியெனச் சுந்தர மென்பண்ணை செய்தேன் மகத்தான வாதமெல்லா மாடச் சென்றேன்
பூதலத்தி லிருந்தோற்குப் பிளைக்கச் சொல்லிப் பூமி யெல்லாம் பொன்னாக மருந்துண்டாகி
நீதி பெற வெளியில் விட்டேன் வாதம் பார்த்தேன் நிசமாகக் கண்டெடுக்க வழியுஞ் சொல்லி
பர மடி பஞ்சமித்திரம் பாறையுப்பு பரிவாக வெகு பிறப்பாய்ப் பணிந்து போற்றே.

6. பணிந்து யிந்த்ச் சிவ மகிமையாருங் காணர் பாரிலே பதினெட்டு மூளத்துக்குக் கீழ்
தணிந்து யிந்த வாற உப்புச் சம்பு நாதம் சத்தி கெங்கை தன்னுடனே சமாதி கொண்டு
துணிந்த பேர் குடி யெனவே சோதியாகி சுகமாக முப்புவு முடித்துக் கொண்டு
அணிந்தார்கள் கோகுலத்திருப்புக் காய்ச்சி யடங்காத கழிச் சுண்ணமான வாமே.

7. வாரான கழி தனக்குச் சாராயந்தான் வாய்ப்பாக் நா படி கழியொன்றுகத்
தேரவே கலக்கி யொரு பசுப் பாண்டத்தில் சிறக்கவே விட்டு ரவி தனிலே வைத்துக்
கூறுக மூன்று முளம் நாட்டிக் கொண்டு கொடிய தொரு கழிப்பானை யுகரவேற்ற
மிருக்கின்ற வாய் தனிலே சீலையொன்று வேடு கட்டி ரவி முகத்தில் வைத்திடாயே.

8. <u>கழிச் சுண்ணம்</u>:-

வைத்திருக்கப் பிறந்தனிலே யுப்புண்டாகும் வாச்சுதப்பா வாத மடை திறந்து போச்சு
நித்தியல் தொரும் மதிலே வார உப்பு நிசமாகக் கத்தி கொண்டு வழித்து வாங்கிச்
சுத்தியதாய்க் காரோட்டில் வைத்திருந்தால் சுகமான வெள்ளைப் புரவி கண்டேதான்
சித்தரெல்லாம் மெச்சுதற்கு யிதற்குக் காரஞ் சேர்க்கவே வகை யுண்டாஞ் சேதி கேளே.

9. கேளப்பா யெரியிலே வளர்ந்த பிண்டங் கெடியாக மாங்கிழங்கெடுத்தோ டெடுத்து வந்து
ஆளப்பா மாங்கிழங்கில் மஞ்சாடி கூடன் அழகாகப் பொடித் திருக்கத் தன்னீராகும்
நீளப்பா நாழியிலே நாழியுப்பு நிறையவே வெடியுப்பு யெட்டி லொன்றாய்
மீளப்பா சீனமதை யெட்டிலொன்று தடி மீரப் போட்டதிலே கரைத்துப் போடே.

10\. போடப்பா கமலமதாய்க் காச்சி வாங்க புகழ் பெறவே உப்பெல்லாங் கட்டிப் போச்சுத்
தேடப்பா யிந்த கனேயே சுன்னமாக்கிச் செப்புகிறேன் வெடியொன்று புளியோ முக்கால்
கூடப்பா யெரித்த பின்பு சுன்னமாகுஞ் சுகமாக நவச்சாரங் கூட்டியரட்ட
நாட்டப்பா யிச்சலத்தில் வீரம் பூரம் நச்சான பிசிதேடு உரமுந் தாக்கே.

11\. தாக்கப்பா சலமென்ன ரத்தமாச்சு சங்கை பெற்ற உப்புதனைக் கட்டிப் பாரு
போக்கப்பா பனீராற் புடத்திலேரும் புகழ் பெற்ற உப்பு சுன்னம் சூடோர மெத்த
நாக்கப்பா வெந்து விடுங் கடுகு போலே நாவிலே வைத்தவுடன் நீராய்க் காட்டுந்
ஆக்கப்பா ஒரு பலந்தானுப்பு தன்னைச் சுகமாக வீரமொடு கழஞ்சி போடே.

12\. போடுவது சீனமொரு கழஞ்சியப்பா பங்க நீரு மொரு களஞ்சி போடு
தேடுகின்ற பூறுஞ் மொரு கழஞ்சி தாக்கு திரிமான் பூரமொரு கழஞ்சி போடு
தேருகின்ற *பு* ஆடுவது அரிசியின் மேலேறிச் செல்லும் அப்பனே பூனீறு புடத்திற் போடு
கூடு பெற்ற பசப்பில்லாச் சுன்னமாச்சு ஒருசு வெள்ளைக் கொப்பு முட்டோ சுன்னப் போக்கே.

13\. சுன்னமொடு வீரத்தை மத்திச்சே தான் சுகமாகத் தாளகத்திற் பூசிக் கொண்டு
யெண்ணமுடன் சிப்பிருள் பதனம் பண்ணி யெடுப்பாகப் பூனீறு சீலை செய்து
சுன்னமதிற் படம் போடச் சுன்னமாகும் சுகமாகக் கருவங்க மிதிலே நீரம்
வெண்மையுள்ள வங்கச் சுன்னம் நிமிஷக் கப்பி வேதாந்தப் பீனிறல் புடத்தில் வேண்டே.

14\. வேண்டியதோர் சாரமப்பா யிதினுற் சுன்ன வெகு சுருக்கு அரிசியின் மேலப்பிப் போடு
மாண்டு கப்பா மாயவனு மிறந்து போனுன் முதயானே யிதனுலே சுன்னமாச்சு
பூண்டதொரு தங்கமப்பா யிதினுற்சுன்னம் போக்கேது நீக்கேது கரையே கானேன
ஆண்டதொடு காரீய்யுச் சுன்னங்கூட்டி அப்பனே வீரமிட்டுச் சவ்வாசு கூட்டே.

15\. சவ்வாது பொரிகாரஞ் சுன்னங் கூட்டிச் சாதிலிங்கந் தன்னுடனே ஆட்டிக் கொண்டு
செவ்வாகப் பூரணத்தின் சலத்தாலாட்டி திறமாகச் செம்பது வாமொன்றுக்கே தான்
கவ்வவே கழங்கமப்பா கழஞ்சி தாக்கு கருணை பெத்த முன்னூறு மாத்துக் காணும்
யிவ்வேந்தி பேர்டாதே லோகி வாதி யேகாந்தந் தனித்த சுன்னம் வேதையாமே.

16\. ஆமப்பா நவலோகம் பருக்கும் பத்தா யப்பனே யல்லாட்டால் மலையிலேறிப்
போமப்பா கற்பத்தைக் கொண்டு தானே புகழ் பெறவே சாகாமலிருந்து கொண்டு
நாமப்பா சிவனடியைப் போற்றிக் கொண்டு நாதாந்த சட்டை முனி மகனே யென்று
யேமப்பா வந்தோர்க் கன்னுக்குத் தம்பி யென்றே நானுரைத்திடுவேன் சித்தராமே.

17\. சித்தியுடனேப்பதற்குக் கற்பங் கேளு திடமாக வறு வகையுங் கழத்திப் போட்டு
முத்தி பெற்ற வல்லாரை வருஷம் மொன்று முடிந்த பின்பு கடுக்காயை மெய்யாச் செய்து
நித்தியல் தானொரு வருஷங் கொண்ட பின்பு கடுக்காயை-மெய்யாச்-செய்து நிசமாக வழலைதனை வாங்கு வர்ங்கி
சத்தியமாய்க் கரந்தையைத் தான் பிறகு கொள்ளு சஞ்சீவி சீந்தி கொள்ளு சாவு ------பேர்ச்சே.

18\. சாவென்ற பேச்சது தானொழிந்து தானல் தாறணியிலிருப்பதேன் மலையிலேறி
தேவனென்ற தேவனப்பா சித்தருவான் செகமெல்லா மிவ்வளவோ. வென்றுமாச்சு
ஆ வென்றல் வாராது வாத மாற்கம் அப்பனே கற்பமுண்டால் வாதங் காணும்
பூ வென்றுலாயிரத் தென் மலர்ப் பூவைத் தான் போற்றியே தீய் மூட்டு யோக மாமே.

19\. யோகியென்று பேரானவனே சித்தன் உத்தமனே வாதத்தில் வழலை மார்க்கம்
யோகியென்றுலவனறிவான் மற்றோர் காணர் உலகத்து வாதியோ. காணப் போறன்
யோகியென்று லவனறிவான் விகார மூன்றும் யுகந் தோறு மண்ட பிண்டங் கண்டால் வாதி
யோகி யென்றுலடி முடியைக் காணவேணும் உரையரியார் யென் தந்தை நாலைப் பாரே.

20. பாரப்பா அகஸ்தியருங் கருவூராரும் பார்ப்போர்க்கு வெட்ட வெளியாகச் சொன்னார்
தேரப்பா நூலெல்லாங் கண்டு தேர்ந்தான் சித்தரும் வாதியுமாம் யோகியாவான்
சீரப்பா அகஸ்தியர் நூல் ஒழிப்பு உண்டு செப்பினார் கழிச் சுண்ணந் தோரொட்டாமல்
யாரப்பா யெனைப் போலே சொல்வாரில்லை அப்பனே கழியுப்பு மானவாறே.

21. <u>அடிகழி உப்பு</u>:-

வாளுன உப்பிலே வழலையப்பா மகத்தான வாதமெல்லாம் மிதிலாச்சு
ஆன வித்தெல்லா மிதிலாச்சு உலகமெல்லாம் பொருளுக்க யிதிலாச்சு
ஆரான குளங்கரை வாள் சிப்பிப் போக்கு அயும் பின் மறைத்து வைத்தார் அலையவென்றே.

22. அலையாதே சிப்பியிலே ரவியைப் போட்டு ஆகாச யிந்தாலே பூரணமாய்ப் போச்சு
நிலையாத சேதியுண்டோ வழலை மார்க்கம் நிலையான வெடியுப்புச் செய்நீர் தாக்க
மலையாமற் கரியுப்பை யரைத்துக் கொண்டு மயமுடனே கழிக் குருவுங் கூட்டிக் கொண்டு
உலையாத பூன்று புடத்தைப் போடு புகழ் பெறவே கட்டுமப்பா உப்புத்தானே.

23. தாளுன உப்பதிலே சரியாய்ச் சூதந் தாக்கியே சிப்பிநீர் விட்டு ஆட்டி
யென்னமோ யென்று சொல்லி யிருக்க வேண்டாம் யிச்சை போல் வில்லை தட்டிப் பூநீரப்பி
காலில்வங் காடையப்பா புடத்தில் நீறுங் கட்டான சூதமிதில் தொந்தமேறும்
வாலைவு சூதி பற்பந் ஜரிசுக்கப்பி மகத்தான பூனீற்றிற் புடத்திற் சுண்ணம்.

24. சுண்ண மென்றாற் காரியமாய்ச் சொல்லக் கேளு துரையான தங்க மிட்டு ஆட்டிக் கொண்டு
யெண்ணமுடன் ரவி மதியாம் ரெண்டிற் சேரு யிதமாகக் கழஞ்சிக்கு யெட்டு மாச் சென்று
அன்னவே கொடுத்தாக்காலேமுரையா மப்பா உத்தமனே யிது கொண்டு செலவு செய்து
வண்ணமுள்ள மேல்த் தொழில்கள் பிறகு பாரு வறுமை வந்து மூடாமல் மனத்திற் காணே

25. காணப்பா காயசித்தி வாதமெல்லாம் கை முறையாய்ச் சொல்லுகிறேன் கேளுங் கேளும்
வீணப்பா வென்று சொல்லிக் காயசித்தி வாதம் விருப்பமுடன் செய்யாட்டா லொன்றுமில்லை
நாணப்பா வில் தனக்கு யெத்தினுர் காண் நன்றாக அம்பதிலே தொடுக்கலாகும்
மூணப்பா வல்லமையாய் வழலை மாற்கம் முற்பனமாய்ச் சொல்லுகிறேன் புவியுள்ளோர்க்கே.

26. உள்ளபடியே தென்றல்ச் சொல்லக் கேளு உத்தமனே கும்பிடுங் கல்ச் சுண்ணமாக
விள்ளுகிறேன் வெடியுப்பு பலமதொன்று வேதாந்தப் பிண்டமது நாலுங் கூட்டி
அள்ளுகின்ற நீளமொன்று பூனீரொன்று அடியான உவர்ச் சார நீராலாட்டி
வள்ளலே வில்லை தட்டி ரவி கண்டே தான் மகத்தான பூனீற் புடத்தைப் போடே.

27. போடப்பா கனபுடமே தீர்ந்த பின்பு போக்கேது நவச்சாரம் நாலுக் கொன்றாய்
ஆரப்பா கல்வத்தில் நீறதாக்கு அப்பனே பீங்கானில் வழித்து வாங்கு
நாடப்பா பூரமதில் பொடித்துத் தூவி நல்ல சலமாச்சுதப்பா வழலை மாற்கம்
தேடப்பா செலவு செய்து கொள்ளச் சொன்ன செலத்துடனே யிதை யாடத் தெளிந்து பாரே.

28. தெளிந்து கொண்டு பார்த்தாக்கால் செலவு செய்யத் திமாகப் பொன்னதிலே உண்டாம்ப்பா
அறிந்த குரு செய்யாதே மூன்று மொன்று யாடிருக்க் காணுமல் பொய்யோயில்லை
மொழிந்த மொழி தப்பில்லை கருவங்கத்தை மூட்டோடே கட்டுதற்குப் பாரையுப்பைத்
தெளிந்த சலத்தாலாட்டிப் பூவுங் கூட்டிச் சிறப்பாக அப்பி யொரு படத்திற் போடே

29. புடமாறி யெடுத்த பின்பு காரங் கூட்டிப் பேசாமலுருக்கப்பா கண் விட்டாடும்
நடமாடுந் தங்கமது சரியாய்த் தாக்க நாதாந்த வேதையிது போக்சி தப்பா
படபடெனச் செய்யாதே தெளிந்து பாரு பாரப்பா ஜரிசில்லா வேதையில்லை
கிட்டிமான ரச பற்பமுப்புச் சுண்ணம் செம்பொரு மாவெள்ளி யிருப்பதுக்குத் தானே.

30. தாஞன வேதையிது அரியாமோடா தாதா வாதத்துக்கே அடிதான் பார்பார்
ஊனை. விட்டாலெ ரன்து மில்லை பொருளோ காணன் உலகத்தில் பூசை விட்டா லெல்லாம் போச்சு
சீமொடு வெடிச்சத்தங் காதைகில் சிதறிப் போம் வித்தை யெல்லாந் திறமாய்ப் பாரு
சோனகனதா வைத்து வருஞ் சாரம் விட்டால் சொல்லுகிற செய்நீரும் பொய்ச்சுப் போமே.

31. போச்சுதப்பா பொம்மாங்கிதனை மறந்து விட்டால் போக்கான சுன்னத்திலுள்க் கருவும் போச்சு
வாச்சுப்போம் புழுகோடு பரஞ் சீனம் வழங்குதற்குச் சுன்னமிதில் கருவுண்டாகும்
மாச்சுப் போ முருக்கனத்துக் காதியென்னி அப்பனே சவ்வாது காரச் சுன்னம்
மூச்சப்பா ரெண்டனே யுருவியுப்பு மூதண்ட சித்திரத்தின் மூலந்தானே.

32. தாஞன கல்லு முதல் யிரும்பு தொட்டுச் சாதகமா யுருக்குதற்கு வகையைக் கேளு
தேருடனே உருக்குத் தொட்டி செப்புத் தொட்டி திறமான வங்கமொடு கெவுரி வெள்ளை
மாஞன அரிதாரங் கூடித்த ஒன்றி வகை வகையே தனித் தனியே உருக்குவார்கள்
பூனீரு யிதுக் கெல்லாங் கூட்டி யாட்ட புகழான பற்பதமு முருகிப் போமே.

33. போமப்பா வழிலையுட பிறவி கேளு பொற் பிறவியுண்டாக்கும் வகார மூன்றும்
நாமப்பா ஒளிக்கவில்லை சொல்லி விடடோம் நாதாக்களெல்லாரு மறைத்தே வைத்தார்
வேமப்பா அண்டமொன் குடுகுடானை வேரானபிண்டமொன் கும்பிடானை
ஆமப்பா யிதுக்கெல்லாங் குருவே யொன்று ஆகாச பிறவியப்பா சத்தியாமே.

34. சத்தியுடன் நல்லோர்கள் மூன்று பேர்கள் தன்னுக்குள் மெய்த்தவர்கள் சத்தவேதை யோர்கள்
புத்தியதா யொவ்வொன்றைக் கொண்டு ஆடப் பூலோகமே லோகங் கொள்ளா தப்பா
சித்திரமாய்ப் பிரித்திதனை யாடக் கேளு செப்பார்கள் நாதாக்கள் செப்பா தெல்லாம்
முத்திரையாய்க் குருமுடித்து அண்டரண்ட மூதண்ட மூல்முதல்ச் சொல்கிறேனே.

35. சொல்லுகிறேன் மூன்று வகை குருவிதாச்சு தொடு முன்னே யண்டஞ் சுன்னம்பாகச்
சொல்லுகிறேன் சித்தரெல்லா மிளைத்து யேங்கத் தடியானை பட்டு விழக் கருவுண்டாக்கிச்
சொல்லுகிறேன் பனீரை யூசினீரில் துலங்கவே அஞ்சு தரங் காச்சிப் பின்பு
சொல்லுகிறேன் வெடியுப்புக் கொப்பதாக தடியாமற் கிடக்குதப்பா ரவி தானென்றே.

36. ரவியென்ற உப்பது தான் பஞ்சாக் கெத்தனை போட்டாலுஞ் சிவப்புக் காரேஞனென்று
பேராகுங் கெங்கை தனிலறுபது நாழிகை யிருக்கத் தெளிந்து பேரகும்
முரமான காரேர்ட்டில் வைத்திருக்க உத்தமனே ரவியது தான் ரெண்டு திங்கள்
திறமான வெள்ளை யதாய்க் கட்டிப் போச்சுச் சிவமிது தான் மூல்டுக்க வாழுவாரே

37. வாழுகின்ற அகஸ்தீசர் கடல் தானெழும் வாங்கினர் குண்டலியால் கீழே விட்டார்
மீளுகின்ற செலமதெல்லாங் கைப்புண்டாகி மிழுத்திருந்த உப்பாச்சு சமுத்திரத்தில்
வாழுகின்ற பருவதங்களங்கே யுண்டாய் யப்பனே யதின் மேலே யுறைந்துகொண்டு
நாளுமொரு கரியுப்புக் கட்டிப் போச்சு நயமான பாறையுப்பு வயிரந்தானே.

38. வயிர மின்னுங் கண் விட்டாடு மணி போலே வாளும் மகத்தான உப்பதுதான்
தீயில்ப் போட்டா லுயிருண்டாய்ப் போகாது கடுந் தீயாலு லோடிப் போங் காரிப்பிறுள்ள
யுரிஞ்சிக் கொள்ளுந்
தயரிய மாயுப்பதனை யெந்தன் தந்தை தாமுரைத்தார் நாமுரைத்தேன் மத்தோர் சொல்லார்
கயிலாசங் கொள்ளை போமென்று சொல்லிக் கூபட நாடக சூத்திரங் கட்டினுரே.

39. கட்டியதோர் நூ லெல்லாந் தேருதப்பா கருவாகக் கண்டறிந்தாலவனே வாதி
வெட்டிய தோரிந்த உப்புச் சலத்திலேறு மீரவே காச்சிய பின் சுத்தியாகும்
ஓட்டியதோர் முப்பூவு முடிக்கக் கேளு ஊசிநீர் படி முக்கால் முப்பூ முக்கால்
திட்டமுடன் காய்ச்சிய பின் தேசிநீரில் சிறக்கவே வத்த வைக்க உப்பதாச்சே.

40. **அஞ்சு சுன்னம்:-**

ஆச்சப்பா முப்பூவையுப்ப தாக்கிப் பாடுகிற வரிசை யினி விள்ளுறேன் கேள்
பேச்சப்பா வெள்வேலம் பட்டை போடு பேரான பனங்களுச் சுன்னங் கூட்டி
போச்சப்பா கட்டி யிட ரசமே கூட்டிப் போக்குடனே தயிலமது யிறக்கியேதான்
ஆச்சப்பா தயிலமது நாழிக்குள்ளே அழகான நாழி உப்புக் கரைத்துப் போடே.

41. கரைத்து ரவி முகந் தனிலே யிருந்ததாலுல் கை முறையாயப்பாச்சுக் கார மெத்த
உரைத்ததொரு வீரமொடு பூரஞ் சீன முத்தமனே புழுகோடு வகை வீதமொன்று
வரைக் கடங்கா முப்பூவும் பன்னிரெண்டு மகத்தான வெடியுப்பு நீராலாட்டித்
துரைக் குருவாய் வில்லை தட்டி யுலர்ந்த பேரது அடியான பூவரு சுன்னத்தோடே

42. சுன்னமுடன் சேர்த்து அரைத்துக் கொண்டு துரைக் குருவிலப்பி யொரு புடத்திற்
போடு
யென்ன முள்ள வழலையப்பா யிந்தச் சுன்ன யிது தனக்கு கார மிகவுண்டாக்க
வன்ன முள்ள சிப்பிச் சுன்னம் நத்தைச் சுன்னம் மகத்தான குக்குடத்தின் நத்தைச்
சுன்னம்
வெண்மையுள்ள சங்கு சுன்னம் நண்டுச் சுன்னம் விளங்கும் பூச் சுன்னமொடு சரியாய்த்
தாக்கே.

43. தாக்கியே வெண் கருவலைாட்டிக் கொண்டு அடியான குகை பிடித்து வெயிலில் வைத்து
தாக்கியே யுலர்ந்த பின்பு வழலைச் சுன்னம் தனக்கந்தச் சிப்பிச் சுன்னநீர் விட்டாட்டி
வாக்குடனே ஐயங் குகையில் வைத்து ஊது மகத்தான காரமிட்டாச் சுன்னமாச்சு
போக்கேது நக்கேது கரையே காணேன் போன வெள்ளி ரெண்டு வித்தை யிதுக்
குள்ளாச்சே.

44. உள்ளாச்சு அண்டரண்டஞ் சுன்னமாகும் உத்தமனே காறரிந்து கை முறையாய்ச் செய்
உள்ளாச்சு வாத சித்தி ஒழிபோயில்லை உணர்வாக யென்னைப் போலாருஞ் சொல்
லார்
உள்ளாச்சு யிவ்வப்பா சத்தி மாற்க முறைக்கரிது உரைத்தோம் நாம் புவியுள்ளோர்க்கு
முள்ளாச்சு வாத சித்தி காயசித்தி உடனெந்தன் நூல் பார்த்தோர் வாதியாமே.

45. வாதியென்றுற் சொல்லுகிறே னண்டத்தாட்டு மகத்தான கோழி முட்டை ஓடு வாங்கி
நீதி பெறச் சவ்வுதனைப் போக்கிப் போட்டு நேசமுடன் காசி நீர் பூவுங் கூட்டி
கோதற்வே காச்சிப் பின் வெயிலத்திக் கொண்டே தாளுக் கொன்றுகத்தானே
யாதி வெடியுப்போடு சீனங் கூட்டி யப்பனே வெடியுப்பு நீராலாட்டே.

46. ஆட்டியே வில்லை செய்து உலர்ந்த பின்பு அப்பனே சுண்ணம்பு நீரங் கூட்டி
ஆட்டியே சீலை செய்து புடத்திற் போடு அண்டந் தானடங்காது சுன்னமாச்சு
முட்டவே உள்க் கருவின் சேதி கேளு முது வெள்ளைக் கரு வெல்லா மொன்றில்
விட்டு
ஆட்டு மன்ன பேதி தன்னைப் பழச் சாற்றுலே யாட்டியே யதிற் கலக்கிக் காச்ச
வுப்பே.

47. உப்பெடுத்துக் காட்டெருமைப் பாலில் போடடு உத்தமனே சலமாகுஞ் சீதமாகும்
தப்பில்லா வெண்கருவுலிது வொன்றாக தாக்கப்பா வெண் கருத்தான் தண்ணீராக
விப்பெடுத்த சலமிதுக்குப் பூவைத் தூவி விரதாகப் பங்கானில் வைத்துப் பின்பு
தப்பிதமில்லா மஞ்சள் நிறக் கருவைக் காட்டச் சாத்துறேன் பழச்சாறு ஒன்றில்
விட்டே.

48. விட்டிடுவா யரைப்படி தான் முட்டை ரெண்டுமீறு மஞ்சள் கட்டுதற்குக் கழஞ்சி வீதம்
திட்டமுள்ள வெடியுப்பு ரெண்டு சீனந் திடமாக ரெண்டு புன்றுங் கூட்டி
சட்டமுடனேழு நாள் வைத்துப் பின்பு சாதகமாய் மஞ்சளப்பா கட்டிப் போச்சு
ஓடியதோர் சவ்வெல்லாம் பறந்து போகு. முன்மையாய் முட்டையொடுருகும் பாரே

49. பாரப்பா உருகினதோர் முட்டையோடு பரிவாக வெயிலில் வைத்து உலர்ந்த பின்பு
நீரப்பா உண்டாகச் சாரமொன்று நேசமுடனே பொடித்துப் பங்கானில் வைத்து
நீரப்பா உண்டாச்சு வெள் கருத் தண்ணீரை நேரொக்கச் சாரித்து நவச்சாரத்தை
பாரப்பா யிதை யரைத்து ஒட்டில் மூடிப் பதனமாய்ச் சிக ஒரு புடத்திற் போடே

50. போட்டதொரு நவச்சாரங் கட்டிப் போச்சு புகழான மஞ்சளைத் தான் சரியாய்த் தாக்கு
நாட்டமாய்ப் பீங்கானில் சலமதாச்சு நல்லதொரு அண்டச் சுண்ணந் தன்னை
மூட்டெடுத்த சாரமப்பா காரச் சுண்ணம் முதண்டங் கிளிந்தாடும் அண்டப் போக்கு
ஆட்டிய பின் வில்லை செய்து உலர்ந்த பின்பு அப்பனே சுண்ணாம்புச் சீலை செய்யே.

51. சீலை செய்து உலர்ந்த பின்பு புடத்திற் போடு திறமான சுண்ணமிது நலமதாக
வேலை கொண்ட நவச்சார மொன்றதாக வீரமுட கூட்டையிலே சலமதாச்சு
வாலை யொத்த நீரப்பா ஒன்றில் வாங்கு மகத்தான பூரமிதிற் பொடித்துத் தாவு
ஆலமுண்ட கண்டனப்பா வீறிப் போவான் அடங்காத வித்தை யிது அண்டந்தானே.

52. தானென்ற தாரிசு சுண்ணஞ் சீனச் சுண்ணஞ் சாதகமாய்ப் புகோடு வீரம் பூரம்
வாலலவு பன்று கூட்டிக் கொண்டு மகத்தான தாளகத்துக் கப்பிக் கொண்டு
பாலலவு மஞ்சு சுண்ணக் குகையில் வைத்து பாரப்பா ஊதப்பா சலவையாச்சு
யேனென்று பேசுமிதறக்கை யெல்லாம் யிப்படிப் போல் சத்தண்டார் மிருங்கும் பாரே.

53. பாரப்பா யிக்குருவில் வங்கம் நீறும் படுபாவி காரீய்யம் கோடி வித்தை யாடு
மாரப்பா வங்கத்தால் நிமிளை சாகும் அப்பனே நிமிளையினால் கோடி வித்தையாடும்
சீரப்பா நிமிளையினால் சாரஞ் சாகும் சிறந்திருக்குஞ் சாரத்தால் கோடி வித்தையாடும்
ஆரப்பா யிதுக்கீடு தாரிசுக் கப்பி அப்பனே பார்க்கையிலே சுண்ணமாமே.

54. சுண்ணமிது ரசந் தன்னைப் பழியாய்க் கொல்லும் குரு பற்பந் தங்கத்தை வெஞ்சு நீற்றும்
சுண்ணமிது வேதையப்பா கோடி தொந்த மேலந் துரையான சுண்ணமெல்லாந் தனித் தனியே வேதை
யெண்ணமிது முடியாது கோடி வித்தை யெடுத்த முறை தவறாமல் நன்றாய்ப் பாரு
உண்மையுடன் சொன்னேன் நான் கருவை விட்டு ஒளிக்கவில்லை யறிந்து பாலுலகத் தோரே.

55. உலகத்தோர் பிழைக்க வென்று கருவைச் சொன்னேன் உள் கருவும் பிறக் கருவு மறிந்து பாரு
உலகத்தோர் மனம் விரிந்து பார்த்தாயானால் உண்மையெல்லாம் பொய்யாகுங் காலூர்
அலையாமல் சீவனத்தைப் பண்ணிக் கொண்டு ஆடப்பா வித்தையினில் மருந்து கொண்டு
மலையாதே யென்றாலின் வகையைப் பார்த்தால் வாத சித்தி காயசித்தி வருத்தும் பாரே.

56. <u>கருமலையின் தயிலம்</u>:-

பாரப்பா யின்னமொரு சேதி கேளு புண்பான கருமலையின் பழத்தை வாங்கி
நேரப்பா கெந்த பற்பம் வில்லைப் பூவும் நெறியான யூருவியுப்பு உருக்குத் தொட்டி
காரப்பா கருங் குன்றிப் பருப்புங் கூட்டிக் கை முறையாய்ப் பலம் பத்துக் காஞ்சி வீதம்
வாரப்பா சிவனார் தன் வேம்பிறோடு வாலுவை வித்சடனே தயிலம் வாங்கே.

57. வாங்கி யிந்தத் தயிலத்தை விட்டுத் தானே வகையாக முன் சொன்ன மருந்தெல்லா மாட்டி
ஓங்கியதோர் பாக்குப் போல் வில்லை தட்டி ஒரு நாள்த் தான் ரவி முகத்திலுலர்ந்த பின்பு
தாங்கியதோர் சிறு கலசந் தன்னில் வைத்துச் சாதகமாய் மேல் மூடிச் சீலை செய்து
ஆங்கு கவுங் கலசத்தை பூநீரப்பா அணி யணியாய்த் தேத்தி யந்தத் தயிலம் வேண்டே.

58. வேண்டியதோர் தயிலமது பீங்கானுக்குள் வற்றிருக்க விட்டே தான் வீரம் போடு
ஆண்டதொரு பரமங்கே பொடித்துப் போடு அரகரா தயிலமது அம்பலத்தில் நாட்டு
பூண்டதொரு யிரும்பு தனில்த் தடவிப் போடு புகழான காடையொரு புடத்திலப்பா
தாண்டவமே யாடுமப்பா பதினோர் மாற்று சத்தியந்தான் சிவனாணை தப்ப வாறே.

59. வாறான தயிலமது வீரத் தப்பி வாட்டையிலே மெழுகாகும் வெள்ளையப்பா
நாருங்கே யுருகையிலே யொன்று போடு நொடிக்கு முன்னே பறத்திடுங் காண் பதினெட்டாக

வீறன வீரத்தின் மெழுகு தன்னை வெடியுப்பிலப்பியே விளக்கில் வாட்டக்
கூறன மெழுகுதோன்றும் காரியந்தான் கொள்ளவே யன்பதிலே தாக் வாயே.

60. தாக்கிய பின் பருப்பென்ன வயனதக் கேளு தாரணியில் பதினாறு வயதுப் பிள்ளை
போக்கிற தான் தயிலமப்பா குருத்தான் வேண்டாம் பூண்டு மாத்திரமே போதும்
போதும்
ஆக்குமுடன் தயிலமங்கே யிறக்கும் போது அப்பனே கணபதிக்குப் பூசை செய்வாய்
சீக்கிரத்தில் யிறங்குமப்பா சிங்கென்று திறமாக மூலத்தைச் சேவிப்பாயே.

செம்மலையின தயிலம் :-

61. சேவிப்பாய் ஓம் நமசிவாய மென்று செப்புவாய் நூற்றெட்டு உருவதாகப்
பாவிப்பாய் தயிலமங்கே யிறங்கும் மப்பா பராபரையின் வரத்து உப்பா தயிலப்
போக்கு
ஆவிப்பா யிது கடந்து பின்பு கேளு அப்பனே செம்மலையின் பழத்தை வாங்கி
தாவிப்பாய் கெந்த புடம் வில்லையின் பச் சாதகமாய்ச் சரி கூட்டி வீரந்
தூக்கே.

62. வீரமது நாலுக்கு ஒன்று கூட்டி விளங்குதற்குச் சருங் குன்றிப் பருப்பிலேடு
வீரத்தினிடை போடு உருக்குத் தொட்டி மேல் படிதான் வேம்பிட்ட தயிலத்தாட்டிச்
சீரப்பா முன் போலே தயிலம் வாங்கிச் சிறந்திருக்கும் பீங்கானில் விட்டுக் கொண்டு
பாரப்பா செம்பு தனிற் தடவிப் போடு பார்க்குமுன்னே புடந் தனிலே பதினென்
மாத்தே.

63. மாத்தப்பா முரிப்பதற்கு வெள்ளி சேரு வளமான பசும் பொன்னு யிருக்குமப்பா
கூத்தப்பா ஆடுதற்கு யிரவே கூத்து கோடான கோடி வித்தை குருவில்லாமல்
பார்த்தப்பா ஆடலாம் வழலை வேண்டாம் படுபாவித் தயிலமிது வீரத் தாட்டிச்
சாத்தப்பா வெள்ளீயம் நூத்துக்கே தான் தனி வீர மொன்றிடவே வெள்ளியாச்சே.

64. வெள்ளியது மாத்திரு பத்தஞ்சு மாச்சு வேறான பூன்று பட்டாற் போதும்
தள்ளுமப்பா சரக்கெல்லாம் நீறுலே தடியடங்கிப் பட்டு விடும் வேதையாகும்
விள்ளுறேன் தயிலமென்ற சேதிக் கெல்லாம் வேறான பூன்று பட்டாற் போதுங்
கள்ளங் களில்லை யப்பா பலத்தைக் கண்டோன் கனவிலுந் தான் பேசாதே கருவைத்
தானே.

65. திருவான காறத்தின் மூன்று மார்கங் கை முறையாய்ப் பாடி விட்டேன் சிகத்தோர்க்
கெல்லாம்
குருவாக கற்ப மினி விள்ளுறேன் கேள் கொண்டவனேக்கும் குருவில்லை நூலப் பாரு
கருவாக யென்னூலில் ஒழிப்பில்லாமல் சன்னுறேன் வாத மடை திறந்த போக
திருவான கற்பம் நூற்றெட்டுக் கெல்லாம் தேகத்தில் சுத்தி செய்யுந் திறத்தைக்
கேளே.

66. அறுசுவைக் கழத்தை :-

கேளப்பா அறுசுவையுந் தள்ளு மார்கங் கெடியாக கழத்திறத்தின் வகையைக் கேளு
நாளப்பா கடுக்காய் வெண் காக்கணத்தின் நயமான வேர்ப்பட்டை சமானமாக
வாளப்பா வகைக்கு வகை மூன்று புன்னைக் காயளவு வகை வருதமாகக் கொண்டு
கேளப்பா சித்தேறண்டத் தெண்ணை செப்பமுடன் கால்ப் படியாய்ச் சென்று காச்சே.

67. காச்சியது சிவந்தங்கே மெழுகு பதமானால் காய சித்தி சிகமெல்லாங் கழன்று போகும்
வாச்சுதப்பா மூன்று நாள்க் கொண்டாயானால் மல மன்ற சீதமெல்லாம் புளிப்பாய்ப்
போச்சு
ஆச்சுதப்பா சுண்ணத்தைக் கழத்த வேணும் அப்பனே பச்சை மஞ்சள் சமூலத்தோடே
காச்சப்பா சலந்தனை யெட்டொன்றாகக் காச்சியே கசாயத்தை யொன்றில் வாங்கே

68. வாங்கி யந்தச் சலம் படிதானரைக் காலுக்கு வளமான யெள்ளெண்ணை பாதிவிட்டு
ஓங்கவொன்று மொன்றுகரேசித்தே தான் உத்தமனே அஞ்சு நாளப்படியே கொள்ளு
தாங்கிசைக்குள்ளகப் பட்ட சுண்ணத்தோடு தகர்த்தந்த வெண்மை யெனக் கழன்று
போகும்

பாங்குடனே யெண்ணை யெல்லாங் கழத்திப் போடப் பகருவேன் சீகைக்காய் விரை
யைப் போக்கே.

69. போக்குடனே சீகைக்காய் பொடித்துக் கொண்டு புதியதொரு யிருப்பையிலை தலைவைத்துக் கொண்டு
தாக்குடனே தாழியிலே யிடித்துக் கொண்டு சாதகமாய் வகைக்கொன்று படியதொன்று
வாக்குடனே அமுரி படி ரெண்டிலப் போட்டு வாய்ப்பாகக் கால் படியாய்க் காய்ச்சிக் கொண்டு
ஜூக்கியதோர் பூநீரு மரைக் களஞ்சி அப்பனே சீனச் சுண்ணங் கட்டிக் கொள்ளே.

70. கொள்ளப்பா யரைக் கழஞ்சு கூட்டிக் கொண்டு கொள்ளப்பா யிப்படியே மூன்று நாள் தான்
கொள்ளப்பா யென்னை யென்ற பேச்சுப் போச்சு கொடு சுருக்குப் பூவழலை சேர்த்தால்
மெள்ளவே உப்பதனைக் கழத்திப் போட விளருவேன் சாரத்திற் பலங்கள் போச்சு
உள்ளபடி சொல்லுகிறேன் உப்புப் போக உத்தமனே கரிப்பானைச் சாறு வாங்கே.

71. சாறுபடி காலப்பா அஞ்சு நாள்க் கொள்ளச் சாதகமாய் மறுபோது அறுபானங் கேளு
மாறுகிற தானை விழுது யிடித்த தண்ணீர் வாய்ப்பாகப் படி காலாயஞ்சு நாள்க் கொள்ளு
தேறுதற்கு ரெண்டு மொன்றுச் சேகரித்துத் தேக மெல்லாந் தவளையிடு மூன்று நாள்த் தான்
ஊரியதோர் உப்பெல்லாங் கழன்று போச்சு உத்தமனே ரசனை யினிக் கழத்துவாயே.

72. கழத்தறதோ வரிசையப்பா யாருஞ் சொல்லார் காரமிட்ட கள்ளோடு ஆவின் வெண்ணை
ஊத்தியதோர் பருத்தி விரைப் பருப்புக் கூட்டி உத்தமனே வகை வகைக்கு ஒரு கழஞ்சியாக
தழத்தறவே கட்டிருக்கக் கொண்டாலுகிற் சடவாசம் வஷ்த்தோடே சாடிப் போச்சு
சுளத்திறதோர் புளியதனைத் தள்ளிப் போடப் பொருக்குமோ சடல மினிப் பொருக்க மாட்டார்.

73. பொறுப்பான செய்தியப்பா புளி மேல்ப் பட்டை பொருக்கதனை மேல் புறனி சீவிப் போட்டு
ஒருக்கவே புடம் வெள்ளைப் பொருக்குப் பற்பம் முத்தமனே தெளி சாடிச் சலத்திலாட்டித்
தருக்காமலேளே நாள் கால் படி தண்ணீரிற் சாதிப்பாய்ஙகலை படி யரைக்காற் பற்பமாக
வெருத்துதடா புளி யெல்லா மெங்கே போச்சு மேனி யென்ன சதிரொளி போற் காந்தியாச்சே.

74. காந்தியென்ற தேகமிந்தச் சித்தியாளுற் கற்பமுறை கொள்ளுதற்கு வகையைக் கேளு
ஆய்ந்திடுமோர் வல்லாரைச் சூரணஞ் செய் தாறுமாதங் கொண்டாற் சித்தியாச்சு
வாய்ந்த தொரு வாதமெல்லா மொடுங்கிப் போச்சு வத்தி நின்ற தாகம் வெல்லா மருவலாச்சு
சாய்ந்ததொரு பித்த மெல்லாந் தலை கொள்ளார்மற் தருங்கியம் மிடக்குமப்பா பயித்தியம் போச்சே.

75. <u>கடுக்காய்க் கற்பம்</u>:-

போச்சப்பா சிலேற்பனந்தான் கீழே நோக்கிப் புகழ் நாடி மூன்று நேராகிப் போச்சு
காச்சப்பா கற்ப மெல்லா மாரைக் கொண்டு கலங்காமல் மறு கற்பங் கொள்ள வேணும்
போச்சப்பா ஒன்று மில்லை கேளு கேளு பிந்தனுர் தீயிலே பிறந்த மூலம்
பூச்சப்பா கடுக்காய் தான் பலோகத்தில் முளைத்த தென்றுலெல்லோருஞ் சித்தராமே.

76. சித்தராய்ப் போனுமென்று பேசிக் கொண்டு சிவனவனும் யோசினை செய்தார்கள் பின்பு
சாதகமாய்க் கடுக்காய் தான் தவறுண்டோ தான் தாரணியிலெழுமாய் முளைத்ததப்பா
பக்தரெல்லாஞ் சித்தராய்ப் போனர் பின்பு பரிவான கடுக்காயை யொழித்து வைத்தார்
ரத்ததொரு கருங் கடுக்காய் செங்கடுக்காய் யரிகடுக்காய் குருங் கடுக்காயன வாறே.

77. வாரான வரிக் கடுக்காய் பெடுங் கடுக்காய் மாட்டுகிற வெண் கடுக்காய் மரமேழப்பா
தேரான சித்திக்கு கடுக்காயேது செப்புகிறேன் செங்கடுக்காய் மெத்த நன்று
வாராக யிதை யிடித்துப் பொடியே செய்து வரு சித்தாமலக்கெண்ணை தனிலே போட்டு
சுருகக் கிண்டியே மெருகதாளுற் கொண்டெடுப்பாய் பதமாகச் சுருங் காலே.

78. காரப்பா யிடை தானே வழலைக்காதி காரமென்புலிது காரங் கடுக்காயப்பா
சேலான வரிக் கடுக்காய் தான் வருஉடமொன்ற திறமாகக் கொண்டு விடு மகத்தாஞ்
சித்தி
சேலான திரமில்லை வழலை மாற்கந் அடியானை சரியானை சுழத்தி யாட்டுங்
கோரல ன குமுள் கரைத்திதிர்ந்தே போகுங் கொள்ளப்பா மண்டலந்தான் கூற்
பரிந்தே.

79. அறிந்த பின் சூரந்தை கொள்ளாறு மாதமதை கடந்து பின்பு மொரு சேதி கேளு
சொரிந்திருக்கும் பாதமொடு கையுரான் மேனிச் சேர் மானம் நேராகத் தேனிற்
கொள்ளு
அரிந்த தான் மண்டலமே கொண்ட பின்பு ஆச்சரிய மடங்காத வரத்தைப் பாச்சு
பிரிந்தலொரு வேதமொரு சாஸ்திரங்கள் பலமாக வெட்ட வெளியாச்சப் பாரே.

80. புாரப்பா சஞ்சீவிச் சூரணத்தை புகுதறவே கொண்ட பின்பு சாவும் போச்சு
நேரப்பா நலமிட்ட கொடிவேலி தான் நிசமாக மண்டலந்தான் கொண்ட் பின்பு
அப்பனே ஆரப்பா உனக்கீடு கரு நெல்லிதான் அப்பனே பஞ்சாங்க மெல்லாம் வாங்கி
சேரப்பா தயில்மதை யிறக்கிக் கொண்டு தினமொரு நாள் வதமப்பா மண்டலந்தான்
கொள்ளே.

81. தாலவளும் உரை விரிக்கப் போச்சுதப்பா தாரணியில் கோங்கம் பூச் சூரணஞ் செய்
ஏனமுடனே மூன்ற திங்கள் கொண்டாயர்லல் யென்ன சொல்வேன் சாகாத மூலமப்பா
வாலுலவு சோதி விருகூடத்தின் கற்பம் மகத்தான் பஞ்சாங்கந் தயிலமாகக்கி
மானருடனுறே நாள்க் கொண்டாயானல் மகத்தான சித்தரெல்லா மடிமையாமே.

82. அடிமை யென்மேல் தேவரொடு ரிஷிகளெல்லாம் அப்பனே தெரிசிப்பா யஉட்ட திக்
கங்
குடிமையும் நீ கோலமும் நீ சாவும் நீதான் சித்தான தெல்லாம் நீயேயாகும்
வடிவுடைய பார்ப்பதிப் பெண் வரிசையாக மகத்தான நின் வடிமே மடி மீதில் வைத்
துக் கொள்வா
அடி மீருஞ் சிவமும் சிரிய தொப்பாய் தொல்லுகிலின் சரிதை இலங்குந்தானே.

83. இலங்குகின்ற சோதியிவளுங் காலஞ் சோதி நிறை மேருவில் நாகம் நிற்ப
மலங்காதே கற்ப மிந்த வக்கியாய்க் கொள்ள மயமான யென் தந்தை நாலைப் பா
கலங்காதே அருபானங் கூறு வாரப்பா கை முன்றக்கி யெந்தருட நாலைப் பாரு
பலன் போலே கருநெல்லரைப் பழத்தை வாங்கிப் பாரப்பா தயில்மதை பரிவாய்க்
கொள்ளே.

84. கொள்ளப்பா செந்நுவரைத் தயிலந் தன்னிற் கூருகச் செம்பெல்லாம் பதினெட்டாகத்
துள்ளப்பா பிருக்குமது யிரும்பிலே தான் சுகமாகப் முக்கும் பசிஎன்றே யென்ன
கள்ளப்பா ஒழிக்க வில்லை தேர்ந்து பாரு கருமலையுஞ் செம்மலையுங் கானமாட்டார்
உள்ளப்பா பசு மலையின் பவுங் காயப் பட்டை உத்தமனே மூலமொடு யிலை பூ நீரே

85. நீருடனே வீரமொடு வெள்ளை நஞ்சு நிலையாக யிலைச் சாத்திலாட்டிக் கொண்டு
வீடனே வில்லை தட்டித் தயிலம் வாங்கி வெள்ளை நஞ்சைச் சுருக்கிட்டே செம்பில்த்
தாக்கு
கூடனே வீரமதில் வாட்டிக் கொண்டு கொடுத்தாட வெள்ளீய முகத்திலப்பா
தேரும் வகை ரெண்டும் பார் வெள்ளியாச்சு செப்பாதே தயிலத்தின் செய்திப் போச்
சே.

86. <u>பொன்னுவாநரைத் தயிலம்:-</u>

போக்கான தங்க மாவாள்ரைத் தயில்ம் புகழான வெள்ளி வித்தை யாடு மாடுந்
தாக்காகக் கருத்த வெள்ளை யாடுகின்ற தயிலமப்பா அங்கமெல்லா முன் போலத்
தானே
வாக்கான தாவரையின் தயில்ம் பேல மகத்தான் வெள்ளாட்டுத் தயிலம் வாங்கி
காக்கவொரு புங்கானில் வைத்துக் கொண்டு கருணையுடன் வித்தையெல்லா மாடுவாயே

87. ஆடுவாரர் நாதாக்களாடுவாரர்கள் அதை யரியப் போறு யடா மடைய கேளு
தேடுகின்ற பொன்னெல்லாஞ் செம்பிலலே சிறந்திருக்கும் பூவரசின் விரையை வாங்கி
நாடுவாய் பன்ற பூரங் கூட்டி நடமாடத் தயிலமது யிறக்கிக் கொண்டு ஆடுவாய்

88. கட்டியதோர் செம்பையிட்டு வேதை செய்தாற் கலங்காது வேதை முகங் கருத்தைக் கேளு
ஒட்டியதோர் வரி விரை பத்துப் பலத்துக்கே தான் ஒரு சுழஞ்சு வரம் பூனீறு போடு
திட்டமுடன் நாகமதைக் கட்டக் கேளு சிறப்பான மகத்தவ னூத் தயிலம் வாங்கி
ஒட்டியதோர் நாகமதில் சுருக்குத் தாக்கி ஒழிவான புடத்தை யினிச் சொல்லக் கேளே.

89. கேளப்பா ஆடுதொடா மூலி தன்னைக் கிறைபையுடன் சிரக்கரைத்து நாகத்தப்பி
வாளப்பா யிருபது நாற் பிடத்திற் கட்டு மகத்தான நாகத்தைச் செந்தூ ரிப்பா
யாளப்பா முருகோளி பஞ்சமூலம் யாவரையில் பஞ்சாங்கஞ் சிவந்திருந்த
தாளப்பா முத னூத் தடந்தான் பஞ்சாங்கஞ் சரியாகத் தரித்தே தான் வகையொன்றுக் கே.

90. வகை வந்தம் பலம் பத்துக் கெந்தகந்தான் மயமான தடங்கிட சாத்திலாட்டி
தகையுராமல் மருந்தோடு மூன்று வகை மூலி சாதகமாய் யனி யனியாய் வ_த்து தி வைத்துப்
புகை யெரும்ப வொட்டாமலப் பூவைத் தூவிப் புகழ் பெறவே தயிலமது வாங்கிக் கொண்டு
தகையாக ரெண்டு பலம் நாகமப்பா சுருக்கிடா யொரு படி தான் கடுக்கும் வாரே.

91. கருத்திருந்த நாகமப்பா வெள்ளி தன்னில் கடுகவே யன்பதுக்கு ஒன்று போடு
மலைத்து மொரு பொன்னிதுக்கு யீடோயிலை வகையான தயில மெல்லா மிறங்கும் போது
வெடுத்த விட்ட பூன்ரை விடடாற் போகும் விளங்குதற்கு பூனீரைக் கூட்டிலுலாம்
அழுத்து மொரு செய்தியப்பா சொல்லக் கேளு மகத்தான நாக ஏசம் யெடுக்கும் வாரே.

92. வாறுன் பச்சை மூங்கில்க்குளாயில் வளமான நாகமது களஞ்சி பத்து
வீரன வீரமொரு களஞ்சி கூட்டி விரவு வாய் பொடித்தே தான் நாகங் கூடக்
கூறுன ரசமாகு நெல்லுப் பானைக் குள்ளே நாள் பத்திருக்க விட்டுப் பின்பு
தாரான ரசத்துடனே ரசத்தைச் சேர்த்துச் சரியாகச் சேகரித்துச் சன்னியாடே.

93. ஆடுதற்கு முத்திருக்குஞ் செவ்விச் சாத்தால் அப்பனே யாட்டி விடத் திரண்டு போகும்
மூடுதற்கு வீரமது சரியாய்த் தாக்கி கூட்டிலுல் ரசமாச்சு யெமந்தாட்டு
நாட்டுகின்ற தங்கமுந் தான் பலமதொன்று நலமான செந்தூரஞ் செய்யக் கேளு
பாட்டிலே சொல்லார்கள் சொல்லக் கேளு பரிவாகச் சொல்லுகிறேன் பாரு பாரே.

94. பாரப்பா கெந்தகந்தான் பலமோ பத்து பரிவான காட்டுள்ளி பலமோ பத்து
சீரப்பா பன்ரு பலமதொன்று செப்பமுடன் முத்திருக்கஞ் செவ்விச் சாத்தால்
சேரப்பா ஆட்டி வில்லை தட்டிக் கொண்டு சிறப்பான தயிலமிடு செந்தூ ரிக்கெல்லாஞ்
சாரப்பா புத்தடியின் புகைந்தான் சாதகமாய் முத்திருக்கஞ் செவ்வி கூட்டே.

95. கூட்டுவாய் முன் சொன்ன நாக ராசக் குளிகையாய்ச் செய்த பின்பு பூலைகச் செவ்வி
மூட்டுவாய் குளிகை செய்து குளிகை வைத்து முதிரு மற்க்காடை யொரு புடத்தில் வாங்கிப்
பூட்டுவாய் பிரகப்பா தயிலந் தன்னை புகழாகச் சுருக்கிடவே முருக்கம் பூப் போல்
ஆட்டுவாய் செந்தூர மிரும்பிலே தான் அப்பனே யிதினுடைய குருவைக் கேளே.

96. கேளப்பா சிப்பியுட மூன்று வகைச் சென்முட்டக் கை முறையாய்ச் செனிப்பு நிற்கும்
நாளப்பா யில்லாட்டா லொன்று மில்லை நாட்டிலே கரிச்ட்டுப் பாழ் போகாதே
மாளப்பா வென்றவுடன் நீரைக் கண்டால் மாயமே சரக்கெல்லாங் கட்டிப் போகுந்
தேளப்பா கொட்டியது செய்னீரப்பா சிப்பியுட் செய் கருவைச் செப்பொண்ணதே.

97. ஒன்றுன கருத்தனையே முடிக்க வேணும் யில்லாட்டாச் சாமைகள் போலத் திரிய வேணும்
வன்று னைக் கண்டா பூநீரே வேணும் மகத்தான சுன்னங்கள் மெழுகுக் கெல்லாம்
வின்று கொண்டதொரு அண்டப் போக்கு வெளியான பிண்டத்தின் சேதிப் போக்கு
கொன்று மூலமன்றோ நீரனிகாம் [illegible]
[illegible]

98. ஆமப்பா சவுக்காரஞ் சுண்ணமாக்கி யாடுகிற வரிசை யொரு கோடியுண்டு
நாமப்பா வகாரத்தின் மூன்று மார்க்கம் நலமாக விவரமாய்ப் பாடி விட்டோம்
போமப்பா கல்லோடு கை முறையுஞ் சொல்லி பிழைப்பதற்கு கற்பமுண்ணச் செய்தி
சொல்லிச்
சாழுப்பா யென்றேதான் மொழியவில்லை சாஸ்திரத்தின் வகை வார சித்தர் தானே

99. சித்தாட்ச் சவுக்காரஞ் செய்யு மார்க்கம் செப்புறேன் பூனீறு கல்லுச் சுண்ணம்
ஒத்தாடும் நீருப்பு பாரையுப்ப ஒகோரகோ. யெள்ளெண்ணை விட்டுக் காய்ச்சி
வத்தாக்கிப் பதமாக்கி விளாங்காய் போல மகத்தான வுண்டை செய்து தொழில
மன யிரு
சுத்தாடும் பொரிகாரம் வைக்கக் கேளு சொல்லுகிறேன் நாயுருவி யுப்ப பலந்
தாளென்றே.

100.. <u>பொரிகார. வைப்பு</u>:-

ஒன்றான சீனமதை பலமோர பத்து உத்தமனே யேரண்டத் தெண்ணை விட்டு
நன்றாக விரவி பாண்டத்தில் வைத்து நலமாக யெருக்களியில் புதைத்து வைத்துத்
தென்றாக மேல் மூடி ரெண்டு திங்கள் தோண விட்டெடு பொரிகாரமாகும் பாரு
சென்றதொரு சிப்பியினிடங் கண்தைத் தெளிவாகப் பச்சைப் பச் சூடன் தாக்கே.

101. தாக்கப்பா கோ.சமொடு நவுச்சாரந்தான் சதையான பிண்டமப்பா தன்னீராச்சு
போக்கப்பா அரிந்து விளையாடு நீதான் புகழான செம்பு சுத்தி யேது வென்றால்
நோக்கப்பா வெங்கலத்தில் சரியாய் வங்கம் நொடித் தாட்டச் செம்பென்ன
ஒளியோ மெத்த
ஆக்கப்பா யிச்செம்பு உருளும் போது? அப்பனே சங்கு பொடி ஆட்டுவாயே.

102. ஆட்டுவாய் ச்ரி யிடையாயக் கொடுத்த பின்பு அறலுதச் சொல்லுப்பா உகமையில்
லை
தேடுவாய் விரைத் தயிலம் தன்னில் தானே சிறப்பாக ரெண்டு திரமுருக்கிச் சாய்
ப்பாய்
போடுவாய் .வேதை யினி யொரு மஞ்சாடி போடப்பா களஞ்சி வெள்ளி யுருகும்
போது
நாடுவாய் செந்நா.ரம் மேவியாட நயும் .பசும் பொன்னா ரவில்லை தொழிற்குப்
பொன்னே.

103. பொன்னப்பா அண்ட நீர்சூரியே தென்னைல்ப் பனீரு நவச்சாரஞ் சீனஞ் சூடன்
யென்னப்பா உவற் சாரம் வகையொன்றுக்கு யிடை களஞ்சி தாமப்பா அண்டமஞ்சு
பண்ணப்பா கை முறைதான் முன்னே சொன்னேன் பாரு நீ சுண்ணத்தின் குருவைக் சே
கண்ணப்பா சூதமொடு வீரம் பூரம் கருவான குருவண்டு-------மிதஞ்சே.

104. அஞ்சு பஞ்ச பூதமப்பா சரியாரய்க். கொண்டு அமுர்தமொடு கலசப் பாலமுரி
.விந்து
சொர்ஞ்சியதோர் சுரோணித்த தோடிது வஞ்சாவங் கூற்பான பஞ்சமித்திரஞ்
சரியாய்க் கொ
பஞ்ச பூதந் தன்னைக் கல்வத்தாட்டி பச்சைக்கி அப்பியே உலர வைத்து
மிஞ்சவொரு கவசமப்பா யிதின் மேல்க் கேசு வீரான பூனீரு சூடன் போடே.

1 05: போட்ப்ப சரியாகச் சிப்பி நீரால் பொங்கவே ச் மந்த யிடைக் கூட்டி
ஆடப்பா நீருறவே யரைத்துக் கொண்டு அப்பனே காய்ந்திருந்த பசுமை மேலே
சாடப்பா கவசமது பொதிந்த பின்பு சங்கை பெற் பிண்டமதில் வைத்து மூடி
நாடப்பா பூனீருங் கல்ச் சுண்ணம்பு நயமாகச் சந்து வாய் சீலை செய்யே.

.106. செய்யப்பா கரியோட்டில் ஊது ஊது சிறந்திருந்த பச்சையது வெளுத்துப் போச்சு
மெய்யப்பா யிதிற் சூதங் கட்டிப் போச்சு வேறு மென்ற வித்தை முயல்லா
மாடலாச்சு
வைய்யப்பா வல்ல வித்தை தருசுச் சுண்ணம் மகத்தான குருவப்பா வேதை காணும்
பைய்யப்பா முறை தவறிப் போகாதே கேள் பாங்கான வெத்திலையின் கல்ச்
சுண் வே.

107. சுண்ணமொடு பிரமப்பா கருக்கு மெத்தச் சொல்லார்கள் வேதை யுட சரக்கை
யப்பா

யென்னுடன் கண்டு பார் நாயப் பிள்ளைக்கு யிருக்கு மந்தப் பிசமப்பா யெருதின் மேலே
வண்ணுடன் கண்டறிவாய் யுண்டை செய்வாய் மகத்தான வருவகையில் மேவியாடு
உன்னை விட்டுப் பாரதிலே பொன் பொய்யாது உத்தமனே யில்லாட்டால் முறை பொய் யாமே.

108. ஆமப்பா திருமூலர் போகநாதர் அவர் மக்களென் தந்தை முனி சித்தாதி
ஆமப்பா யென் சரக்குப் பாடினோரும் அழி குருவாய் நாற் சரக்குச் சொன்ன பெருந்
தாமப்பா கண்டு கொள்வாயென்று சொல்லிச் சாஸ்திரத்தில் அழி குருவைப் பாடி வைத்தார்
நாமப்பா உள்ளபடி சொன்னோம் கேளு நாற சரக்கு மித்திரமா யரைப்பு ரெண்டே.

109. யிரண்டல்லோ சக்தி சிவமான கூறு நாதனூர் நாயகிக்கு மொழிந்த கூறு
யிரண்டல்லோ நந்தீசர் சொன்ன கூறு நாதர்க்கெல்லோரு மறிந்த கூறு
யிரண்டல்லோ பொன் வெள்ளி நிலைக்கு தப்பா நாத விடை வச்சு வித்தை யாடினோம்
யிரண்டல்லோ வேணுமப்பா பூரத் தாட்டு-----ரச வாதஞ் சவுக்காரந்தானே.

110. தானென்ற மூலமதை யறிய வேணும் சக்தி சிவம் ரெண்டையுமே காண வேணும்
தானென்ற கும்பிடு கல்லறிய வேணும் கருவான அண்டத்தைச் செய்ய வேணும்
தானென்ற வென் தந்தை நாலாயிரத்து நூலுஞ் சாஸ்திரந்தான் யிதில் நூற்றுப் பத்து முற்றே.

~~111.~~ ***********

மணிக்கட்டு நூல்.

1. கமலை கைய் மணிக்கடை கயறுஞ் நாம விமலனை நேர்க்கியே வேட மாமுனி
திமில மாமுனியது சேர செப்பிடம் வாலலை மாமுனி மகன் மற்றுள்ளதே.

2. வாசவன் தேவரும் வாள் முனிவோர்களும் சேதமு மறிந்திடச் செப்புஞ் சூஸ்திர
மீசறு மறுமுகன்யங் கரத்தம் மோசமில்லாமல் முன் வந்து காப்பாரே.

3. மணிக்கடை நால் விரல் தள்ளிப் பின்பு தான் மணிக்கடை கயறு போட்டளந்து பாற்கையாறு
கணிக்கண்ட விரலது கண்டு சொல்கையால் பிணிக்கடை நோய்தனைப் பிளந்துரைத் ததே.

4. யீரைந்து விரல்க்கடை யிசைந்து காண்கையால் ஒரைந்து வெட்பினி உடம்பிற் சார்ந்திடும்
நேரொத்த கால் கையும் நெஞ்சும் எத்திடும் சீரொத்த வயத்திலே கிரச்சியாங் குன்மமே.

5. ஒன்பது முக்காலுகந்து காண்கையால் அன்புறு றடையரையாப்பு மெய்திடும்
வன்பொடு யிருமலும் வறச்சி தோன்றிடும் யின்பொடு அன்பில யெண்டு மற்பமே.

6. ஒன்பது மரை விரலுகந்து காண்கையால் வெம்பிடு முட்லெல்லாம் வெதுத்துச் சூடதாம்
கம்பொடு யிருவிழி காந்துமுட் சுரமுன்புதோர் சனம் விட்டுடல் கன்ல் வற்றுமே.

7. திட்டமா யொன்பது காலுங் காண் கையால் விட்டிய சீறு நீரிற்று வீழ்ந்திடும்
சூட்டு நித்திரை யிலை கண்ணெரிவு தோன்றும் பின் வாட்டிய பீனிசம் வந்து தோன்றுமே.

8. கனித்திடு மொன்பது விரலுங் காண்கையாற் ஒளித்திடு மிரு செவிதானு மந்தமாம்
தழித்திடும் குக்கிலே கெட்டிட வாய்வுலாம் யளித்திடு மிடுலடை யற்றுப் பிளந்திடும்.

9. எட்டதி முக்கால் காணி லியங்கிய உடம்பு காயும் தெட்டிய வட்டம் போலே சில் விடம் பலவுந் தோன்றும்
முட்டிய வயற்றுக்குள்ளே மூலமே யேத்திக் காணும் வெட்டிய கைகள் கண்கள் வெளுத்திடும் பித்தந்தானே.

10. எட்டிரேடரை விரலிசைந்து காண்கையால் மட்டலார் குளலி மேய் மயக்கமாயிடும்
விட்டு விட்டிருமலும் வெப்பு மேலெல்லாம் செட்டிடுஞ் சூலையும் கிறந்தியுந் தோணுமே.

11. கட்டிய வெட்டொடு காலுங் கான் கையால் கூட்டிடு பித்த வாய் வளரும் வந்தெய்திடும்
நாட்டிய பிறவியத்தால் நடுக்கிடும் உடலோ வாடும் வாட்டிய கிரந்தி நோய் வருமோ ராண்டிலே.

12. எட்டெழும் விரல் கடை எய்தமா கிடில் கட்டிய வயறினில் கடுப்பு வீக்கமும்
கட்டிய பீனிசம் தொண்டை நொரநதான் கொட்டிய வயத்தினில் கன்ம மீறுமே.

13. எமொடு முககால் கானி எழும்பிடுங் கீழே மூலம் தாளங் ரெண்டு காலும் தலையிடி மதத்து நிற்கும்
தோளது வருஉடிஞ் சென்மல் தோன்றிடுங் கண்டமாலை நாளது செல்லச் செல்ல நாசியில் ரெத்தம் விழும்.

14. எத்தமேழரையுங் கண்டால் எழும்பது உருக்கியாகும் காற்றில் மலத்தை விம்மும் கண்ணெலா மெரிவுண்டாகும்
ஊற்றது மூலங் கன்னு முடம்பெல்லாங் காச்சலுண்டாம் சேர்த்திய காலும் நோவும் தொடை வலி விப்புருதியாமே.

15. ஏழது காலங் கண்டால் யிடுப்பிலே வலியுமுண்டாம் மீளது சிரசில் பித்த மிகுதி கொண்டிடுகருகள்வன்
சூழது விளையினுலே தடரவே பாண்டு முண்டு ஆளது சய்யுங் காலும் அசைந்த நித்திரையும் வீனே.

16. திட்டமாய் ஏழு கண்டால் சிரசிலே ஏறும் பித்தம் நட்டமாம் வாயில் ரெத்தம் வீளசயமுமாகும்
மட்டவன் காலுங் கைய்யும் வலித்திடுஞ் சிலந்தி தோன்றும் உஷ்டண மிகுதி யுண்டாம் முளைந்து வீழ வலமதாமே.

17. ஆறுடன் முக்கால் கண்டால் லண்டத்தில் வாய்வுண்டாகும் தேறிடும் கண்கள் ரெண்டும் சிவந்திடு மயக்க முண்டாம்
கூறிடு வருஉடி மூன்றில் குறைனந்தாட் டுண்டாகும் வீரிடக் கைகால் நோகும் வேற்திடும் முகத்தினுலே.

18. அன்புடனுரேரை அளந்து கான் கை கால் வென்புடனுடலோடு வெதும்பித் தாவுமாம்
கும்பியு மொருத்திடும் பத்திடு மெலெல்லாம் மன்மலம் விரைந்திடு மானது தேகமே

19. அன்னமே யாறுடன் அழந்து கால் கண்டால் முன்னமே மூலத்தில் கிருமி யுண்டதாம்
அன்னமுஞ் சேர்த்திடி லசைதி தான் களி தன்னமாந் தடையின்ற வாழை தோன்றுமே

20. ஆயிழை அரிந்துடனய விரல் கான்கையால் சேயிழை யரிந்தின செலேற்பனம் நெஞ்சிலே
தூ யமாயடைந்திடும் சோகம் பின்னிடும் மாயமா ரணமும் மகிழ்ந்துடன் வந்ததே.

21. அஞ்சுடன் முக்கால் அழந்து கான்கையால் மிஞ்சிய நோயது மிகுதியாயிடும்
~~பஞ்சு-போல்-மூக்கது-பல்லுங்-கருத்திடும்-தஞ்சுற்ற-பத்து-நாள்-சாவது-திண்ணமே.~~
மஞ்சு மயங்கிடு மருந்து லேலையாம் கஞ்சி வாயல கமுக்க மானமாம்.

22. அஞ்சரை கான்கையால் மர்ந்த நோயெலா மிஞ்சிய சிரசினிலிசைவதா யிடும்
பஞ்சு போல் மூக்கது பல்லுங் கருத்திடும் தஞ்சுற்ற பத்து நாள் சாவது திண்ணமே.

23. அஞ்சு கால் விரலறியக் கண்டிடில் பஞ்சு போல் பாதமும் மேலும் பார்க்கையால்
அஞ்சுவார் போலவே தயில் பெருத்திடும் வஞ்சு ஏவாண்டினில் மரணம் கிட்டுமே.

24. ஆவிய ஐந்து தாளளந்து கான்கையால் மேவிய உடம்பெல்லா வெளுத்துக் குளுத்திடும்
தாவிடுஞ் சிலேற்பனந் தடுத்த தொண்டையிலாவியும் போக்கிடு மன்டு சாவதே.

25. நால் விரலொன்று முக்கால் நவின்று கான்கையால் ஆவுடன் றணிந்திடு மங்கமுங் கெட்டுறு
நாவுடன் வறண்டிடும் நடுங்கு மேலெலாஞ் சாவது ஏழு நாள் தரிப் பொன்னததே.

26. நன்னரி நாலரை நாடிக் கான்கையால் பன்னரி போலுடர் பரிந்து வீங்கிடும்
நன்று தாமரைக் கண்கள் தனிந்திடுமோ நன்று சாவது மொன்பது சொல்லுமே.

27. நாலுடன் கால் கண்டால் நடுங்கு முடம்பெல்லாம் கால் கை யுயர்ந்திடு கறுகுலென்முக
சால நெடு மூக்கது தண்ட வாங்கிடு மேலவே சாவது யெட்டு நாளதே.

28.

28. தேடிய நாலது திட்டங் கண்டிடில் நீடிய சிலேற்பனம் நெஞ்சினிற் கட்டிடும்
வாடிய முகமஜ மயக்கமுங் கண்டிடும் மோடிய கழல்கரும் உடலும் வீங்கிடும்
தேடிய உய்வை திண்ணமு மஞ்சதே.

29. நண்ணிய பதிரென்று ஒன்றுங் காண் கையால் யெண்ணிய மசந்நூடன்னே மனில்லை
அண்ணுத விளந்த விதியால் தண்ணது சாவது தடுப்பதில்லையாம். யாம்

30. யிந்த முறையிது யியம்பீச் சுறியினில் விந்தை விந்தை வெறுஞ் சாவசு வரில்
தந்த தந்த மேதமியோர்களை மந்த மானிடர் மானிடராவரே.

****

முற்றும்

ஷ.ச:2.11.63. **********